

GRIFFIENUMMER: :
 NOTITIENUMMER: '
 DATUM VONNIS: 3.02.2011

CORRECTIONELE RECHTBANK TONGEREN

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT
 TONGEREN, 9 de KAMER, HEEFT HET VOLGEND VONNIS UITGESPROKEN

In de zaak van het

OPENBAAR MINISTERIE

Tegen

- 703 1. ; geboren te op en
 wonende te
- 704 2. , geboren te op en wonende te
- 705 3. , ondernemingsnummer , met
 maatschappelijke zetel gevestigd te

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

I. De eerste : Inverdenkinggesteld van :
 De tweede en de derde : Verdacht van :

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 4 februari 2007 tot 19 mei 2008 :

Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3° Sw, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, namelijk ten aanzien van niet nader bepaalde Zuid-Amerikaanse onderdanen, minstens ten aanzien van :

Met de omstandigheid dat :

- het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzondere kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
- het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang
- van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

II. De eerste, de tweede en de derde : Verdacht van :

Te op 19 mei 2008 :

Bij inbreuk op artikel 17 van het decreet van 04.02.1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, als verhuurder, onderverhuurder of als diegene die het goed ter beschikking stelt, een kamerwoning of kamers, rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zonder dat deze beantwoorden aan de normen bedoeld in artikel 4, 6 en 7 van het voormeld decreet, in casu de kamers in het pand gelegen en inwendig onderverdeeld in vijf kamers genummerd van bus tot , met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt.

III. Bij samenhang :

Werkgever, aangestelde of lasthebber zijnde, verzuimd te hebben bij de indienstreding de gegevens bedoeld in art. 4 van het Koninklijk Besluit van 5 november 2002, onmiddellijk en uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, mede te delen aan de instelling die belast is met inning van de sociale zekerheidsbijdragen en dit voor volgende werknemers op hierna vermelde data :

A. De eerste : Verdacht van :

Te , in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum, minstens op 19 mei 2008 :
de volgende Braziliaanse onderdanen :

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

B. De tweede : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. |
2. |
3. |
4. |
5. .

C. De derde : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. |
2. |
3. |
4. |

IV. Bij samenhang :

Werkgever, aangestelde of lasthebber zijnde, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging zonder daartoe vergunning tot tewerkstelling te hebben verkregen, namelijk ten overstaan van hierna volgende werknemers, vanaf datum indiensttreding voor een niet nader te bepalen periode tot 15 mei 2008, meermaals :

A. De eerste : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum, minstens op 19 mei 2008 :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. |
2. |
3. |
4. |
5. |

B. De tweede : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. |
2. |
3. |

4.]
5.]

C. De derde : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :
de volgende Braziliaanse onderdanen :

1.]
2.]
3.]
4.]

V. Bij samenhang :

Werkgever, aangestelde of lasthebber zijnde, verzuimd te hebben zich bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid te laten inschrijven en tijdig aangifte te doen van het bedrag van de verschuldigde bijdragen ten overstaan van een niet nader bepaald aantal werknemers, minstens :

A. De eerste : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :
voor minstens het derde kwartaal van 2007 tot het tweede kwartaal van 2008 voor een bedrag van 6.900 euro

B. De tweede : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :
voor minstens het derde kwartaal van 2007 tot het tweede kwartaal van 2008 voor een bedrag van 6.900 euro

C. De derde : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :
voor minstens het eerste kwartaal van 2007 tot het tweede kwartaal van 2008 voor een bedrag van 45.677 euro.

VI. Bij samenhang :

Werkgever, aangestelde of lasthebber zijnde, verzuimd te hebben een verzekeringspolis arbeidsongevallen aan te gaan bij een verzekeringsonderneming die toegelaten is tot de arbeidsongevallenverzekering of de arbeidsongevallenverzekering mag beoefenen in België door middel van een bijkantoor of in vrije dienstverrichting overeenkomstig de wet van 09.07.1975 betreffende de controle op de

verzekeringsondernemingen en die bovendien voldoet aan alle regels en voorwaarden gesteld door deze wet, namelijk :

A. De eerste : Verdacht van :

Te _____ in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

B. De tweede : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

C. De derde : Verdacht van :

Te _____, in de periode van 6 februari 2007 tot 19 mei 2008, op niet nader te bepalen datum :

de volgende Braziliaanse onderdanen :

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

VII. Bij samenhang :

Werkgever, aangestelde of lasthebber zijnde verzuimd te hebben het ongeval dat kan aanleiding geven tot toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10.04.1971 aan te geven bij de bevoegde verzekeraar en bij de inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid binnen de vijf werkdagen, te rekenen vanaf de dag die volgt op die van het ongeval, namelijk :

A. De eerste : Verdacht van :

Te _____ op 1 december 2007 :
het arbeidsongeval van

B. De tweede : Verdacht van :

Te [ ] op 1 december 2007 :
het arbeidsongeval van [ ]

C. De derde : Verdacht van :

Te [ ] op 1 december 2007 :
het arbeidsongeval van [ ]

Gezien de beschikking van de Raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 25 september 2009, waarin beklagden verzonden werden naar de correctionele rechtbank.

Gezien het tussenvonnissen van 26 november 2009 waarin een lasthebber ad hoc werd aangesteld voor derde beklagde [ ]

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering

Gehoord eerste beklagde [ ] in zijn verdediging, ter zitting bijgestaan door Mr. J. Lenaerts, advocaat te Genk, die besluiten en stukken heeft neergelegd.

Gehoord tweede beklagde [ ] in haar verdediging, ter zitting bijgestaan door Mr. J. Swennen, advocaat te Beringen, die besluiten en stukken heeft neergelegd.

Gehoord Mr. S. Peeters, advocate te Wellen, lasthebber ad hoc van derde beklagde [ ] in haar verweermiddelen, en gezien de door haar neergelegde besluiten.

Er werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

I. Tenlastelegging I, mensenhandel

De tenlastelegging van economische mensenhandel is niet bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting, opzichtsens geen der drie beklagden.

Beklagden hebben weliswaar Zuid-Amerikaanse onderdanen gehuisvest en opgevangen maar het Openbaar Ministerie bewijst niet naar voldoening van recht dat beklagden handelden met het opzet deze Zuid-Amerikaanse onderdanen aan het werk te zetten of te laten zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Ter beoordeling van de werkomstandigheden in de manege, wordt rekening gehouden met de verklaringen van de drie Zuid-Amerikaanse onderdanen die in de tenlastelegging worden vermeld, en niet enkel met de verklaringen van [ ] omdat deze laatste sinds het ongeval van 1 december 2007 kennelijk in onmin leefde met beklagden [ ] en [ ]

maakt gewag van werkdagen van meer dan 12 uur, nachtelijke opdrachten, het intrekken van de wekelijkse vrije dag, een maandloon van 900 € en het voeren (voornamelijk door tweede beklagde) van een terreurbewind (zie stuk 3 pagina's 5 tot 7 en stuk 150).

(stuk 59) stelt dat de mannen in de manege, waaronder haar echtgenoot, een maandloon van 1.300 € verdienden en werkten van 7.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur, soms tot 18.00 of 19.00 uur. Er was één wekelijkse rustdag en overuren werden niet betaald. Zij had geen schrik van beklagden. Zelf werd zij apart betaald voor de uren dat ze aan het werk was. Zij en haar man werden gratis gehuisvest.

Haar echtgenoot bevestigt de verklaringen van zijn vrouw (stuk 55).

De aantijgingen van vinden bovendien geen steun in de verklaringen van en

(stuk 37), een ruiter die op doortocht was gedurende een kleine week, verklaart dat er gewerkt werd van 7.30 uur tot 12.00 uur en van 14.00 uur tot 18.00 uur.

Ten aanzien van en werd de tenlastelegging van mensenhandel niet weerhouden ofschoon zij in het vooronderzoek werden geïdentificeerd. Het Openbaar Ministerie is bijgevolg zelf van oordeel dat zij niet werden tewerkgesteld in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Andere Zuid-Amerikaanse onderdanen werden niet geïdentificeerd zodat het niet mogelijk is om na te gaan of zij tewerkgesteld werden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Op basis van voornoemde verklaringen en van de verhoren van de beklagden, kan worden afgeleid dat de in de tenlastelegging I vermelde Zuid-Amerikaanse onderdanen lange werkweken presteerden (ongeveer 60 uren per week) in ruil voor een loon van 1.000 à 1.300 € per maand, waarbij zij gratis werden gehuisvest (zie de foto's stuk 158 bijlage 9). De omstandigheden van de huisvesting waren helemaal niet in strijd met de menselijke waardigheid.

Verder dient opgemerkt dat op 8 juni 2007 zijn activiteiten in de manege gestaakt heeft om een vervoer van paarden van een andere manege (in de buurt van) naar Brazilië te begeleiden, op verzoek van een vriend, en niet van beklagden. Twee maanden later keerde hij uit vrije wil terug naar België, naar de manege van beklagden. Enig schrikbewind wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Uit het voorgaande blijkt onvoldoende, zoals verklaarde, dat werkdagen van meer dan 12 uur werden gepresteerd, ook 's nachts gewerkt moest worden, de wekelijkse vrije dag werd ingetrokken, en dat beklagden het overeengekomen maandloon niet betaalden en een terreurbewind voerden.

Op basis van voormelde gegevens leidt de rechtbank af dat de tewerkstelling in de manege, ofschoon niet in overeenstemming met de sociale wetgeving, niet plaatsgreep in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

II. Tenlastelegging II, het ter beschikking stellen van een kamerwoning of kamers

De schuld aan de basistenlastelegging sub II is bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting, opzichtens de drie beklaagden.

Derde beklagde] is de eigenares van het pand, en in feite werden de kamers ter beschikking gesteld door eerste beklagde zaakvoerder van de eigenares, en door tweede beklagde] aandeelhoudster van de eigenares, die de dagelijkse leiding over de manege had, onder meer omdat zij Portugees sprak.

De verzwarende omstandigheid dat hiervan een gewoonte werd gemaakt, is daarentegen niet bewezen. De tenlastelegging slaat slechts op één dag (de dag van de huiszoeking, 19 mei 2008) en uit het onderzoek blijkt niet dat de kamers ter beschikking werden gesteld over een zodanig lange periode dat er sprake kan zijn van een gewoonte.

Het feit kan moreel toegerekend worden aan derde beklagde

Haar nalatigheid bestaat erin dat zij geen enkele maatregel heeft genomen opdat de kamers en kamerwoningen zouden voldoen aan de normen van het kamerdecreet. Had zij dit wel gedaan dan waren de misdrijven niet gepleegd.

Omdat deze tenlastelegging een onachtzaamheidsmisdrijf inhoudt en niet bewezen wordt dat het feit door de eerste beklagde of door de tweede beklagde wetens en willens gepleegd werd, kan in toepassing van art. 5 lid 2 van het strafwetboek slechts degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld.

De andere beklaagden genieten van een strafuitsluitende verschoningsgrond.

Volgens de rechtbank werd de zwaarste fout begaan door derde beklagde omdat zij de eigenares is van het pand.

III. Tenlasteleggingen III tot en met VI; de sociaalrechtelijke inbreuken behoudens het ongeval van 1 december 2007

1. De begrippen van werkgever, lasthebber of aangestelde, die niet eigen zijn aan het strafrecht, moeten in het strafrecht autonoom worden ingevuld.

De werkgever is in het sociaal strafrecht de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst of andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband.

Het begrip werkgever is in het strafrecht ruimer dan in het arbeidsrecht. De vraag of iemand de hoedanigheid van werkgever bezit, dient niet zozeer te worden beantwoord aan de hand van juridische kwalificaties in andere rechtsdisciplines, maar wel op grond van de reële, feitelijke context (vgl. noot van adv. Gen. De Swaef onder Cass. 10 mei 2005, www.cass.be).

Ook het begrip lasthebber heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis: het gaat om de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever. Om strafbaar te zijn is evenwel vereist dat de lasthebber over het gezag en de nodige bevoegdheid binnen de onderneming beschikt om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken.

Ook het begrip aangestelde heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis die niet volledig overeenstemt met de betekenis die het begrip heeft in art. 1384 derde lid B.W. nl. "de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht". Naast deze band van ondergeschiktheid is vereist dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever.

2. Uit het vooronderzoek blijkt dat

gedurende de periodes die hierna onder punt 4 worden omschreven, in ondergeschikt verband arbeid hebben verricht onder gezag, leiding en toezicht van derde beklagde . Dit blijkt uit hun eigen verklaringen en werd grotendeels bevestigd door eerste beklagde en door tweede beklagde in het vooronderzoek en in het onderzoek ter zitting.

Betreffende dient opgemerkt dat zowel (stuk 38) als (stuk 59) verklaarden dat in de manege werkte. Tweede beklagde heeft dit uiteindelijk ook erkend (stukken 97 en 125). Eerste beklagde ook (stuk 153, tweede verhoorblad). De bewering dat verder doorbetaald werd door de vader van tweede beklagde is niet relevant omdat in feite zijn opdrachten van beklagden kreeg; zolang hij in verbleef stond hij onder leiding, gezag en toezicht van derde beklagde

Eerste beklagde en tweede beklagde waren aangestelden van derde beklagde. Zij waren bekleed met het gezag om effectief over de naleving van de sociale wetten te waken, eerste beklagde als zaakvoerder, en tweede beklagde als aandeelhoudster en omdat zij de dagelijkse contacten met de werknemers onderhield. Zij betaalde ook het loon uit.

De feiten kunnen moreel toegerekend worden aan derde beklagde. Haar nalatigheid bestaat erin dat zij geen maatregelen heeft getroffen opdat haar aangestelden op legale wijze personeel in dienst zouden nemen voor het onderhoud van de manege en de verzorging van de paarden en dat zij op

geen enkel ogenblik het doen en laten van haar aangestelden heeft gecontroleerd. Had zij dit wel gedaan dan waren de misdrijven niet gepleegd.

Uit de verklaringen van eerste en tweede beklaagden blijkt dat zij perfect op de hoogte waren van het illegaal karakter van de tewerkstelling van het personeel in de manege. Eerste beklaagde heeft trouwens initiatieven genomen om op één of andere wijze de toestand van het personeel te regulariseren (zie het verhoor van stuk 96). Deze initiatieven dateren evenwel van na het ongeval van , zelfs van na zijn klacht van 19 maart 2008 (zegt door gecontacteerd te zijn eind maart begin april 2008). Het komt de rechtbank voor dat de poging tot regularisatie enkel ingegeven was door het ongeval van 1 december 2007 en de wetenschap in hoofde van beklaagden dat bezwaren had tegen de wijze waarop hij sindsdien door beklaagden behandeld werd.

Er kan ook verwezen worden naar het ambassadebezoek van tweede beklaagde samen met en

De tenlasteleggingen sub III tot met VI werden dus ontegensprekelijk wetens en willens gepleegd door eerste beklaagde en tweede beklaagde zodat geen der beklaagden kan genieten van de strafuitsluitende verschoningsgrond van art. 5 lid 2 van het strafwetboek, en alle beklaagden principieel veroordeeld dienen te worden voor de tenlasteleggingen III tot met VI.

3. Uit het vooronderzoek blijkt eveneens dat gedurende de periode die hierna onder punt 4 wordt omschreven, als kinderoppas in ondergeschikt verband arbeid heeft verricht in het huishouden van eerste beklaagde en van tweede beklaagde , onder hun gezag, leiding en toezicht. Dit blijkt eveneens uit de verklaringen van (stuk 38) en van (stuk 60) en werd grotendeels bevestigd door eerste beklaagde en tweede beklaagde in het vooronderzoek (stukken 125 en 153, tweede verhoorblad). Eerste en tweede beklaagden waren de werkgevers van

Dat eertijds tweede beklaagde in Brazilië had opgevoed, en een sterke band had met tweede beklaagde, is niet ter zake dienend. Zij lette een groot deel van de dag op het kind van eerste en tweede beklaagden, onder hun gezag, leiding en toezicht. De bewering dat verder doorbetaald werd door de vader van tweede beklaagde is daarom ook niet relevant.

4. Beklaagden bewijzen weliswaar dat zij van 8 februari 2007 tot 23 maart 2007 en van 7 februari 2008 tot 21 maart 2008 met paarden in Spanje verbleven, doch de enkele verklaring van de heer van de bewijst niet dat er geen personeel op de manege in in die periodes aanwezig was. Deze verklaring werd twee jaar na de huiszoeking opgesteld en bovendien blijkt uit de verklaringen van , die op dat punt bevestigd worden door (stuk 176) dat het personeel van de manege van beklaagden ook diende te werken in de manege . Mogelijks werkte het personeel dus in

tijdens de onderhoudsactiviteiten van de [redacted] in de manege van beklaagden. Het verblijf van eerste en tweede beklaagden in Spanje heeft trouwens niet tot gevolg dat er geen arbeid in ondergeschikt verband in de manege in [redacted] meer kon worden uitgevoerd.

De volgende periodes van tewerkstelling worden weerhouden op basis van de verschillende verklaringen in het dossier;

- Voor [redacted] s, van 6 februari 2007 tot 8 juni 2007 (dan vertrekt hij vrijwillig terug naar Brazilië en zoekt hij van daar uit naar ander werk) en van 5 augustus 2007 (hij keert terug naar [redacted]) tot 31 januari 2008 (zie zijn eigen verklaring stuk 3 pagina 8).
- Voor [redacted] en [redacted], van 20 juni 2007 (zie de verklaring van [redacted] stuk 68) tot 19 mei 2008 (huiszoeking).
- Voor [redacted] en [redacted], van 19 februari 2008 (zie de verklaring van [redacted] de stuk 60 laatste alinea) tot 19 mei 2008.

De tenlasteleggingen sub III tot en met VI worden in die zin nader omschreven, door bovenvermelde data naast de namen van de werknemers aan te vullen.

VI. Tenlastelegging VII: het ongeval van 1 december 2007

Ook de tenlastelegging VII is opzichtens de drie beklaagden (de derde als werkgever, de anderen als aangestelden) bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Aan de internationale wedstrijd van 1 december 2007 namen een aantal paarden van beklaagden deel. Deze jumping vond plaats in [redacted] waar paarden van beklaagden gestald stonden en dag in dag uit verzorgd werden door het personeel van beklaagden, onder meer door [redacted]. Deze laatste kende de namen van de paarden die aan de jumping deelnamen. Hij was op dat ogenblik, en meer precies sinds 5 augustus 2007 in de manege van beklaagden tewerkgesteld. Tweede beklaagde [redacted] is hem in het ziekenhuis gaan opzoeken. Tweede beklaagde [redacted] heeft in haar verhoor van 23 mei 2008 erkend dat zij en haar man bereid waren de ziekenhuisfactuur te betalen en dat dit hen uiteindelijk afgeraden werd door hun advocaat.

Uit al deze elementen blijkt dat [redacted] op het ogenblik van het ongeval op 1 december 2007 arbeid aan het verrichten was in opdracht van en onder gezag, leiding en toezicht van beklaagden. Dat eerste beklaagde [redacted] toen in Oostenrijk verbleef en dat [redacted] een trap kreeg van een paard dat geen eigendom was van beklaagden, doet hier geen afbreuk aan.

Het verzuim om het ongeval aan te geven gebeurde wetens en willens, omdat [redacted] niet officieel tewerkgesteld was en zijn zwartwerk verborgen diende te worden gehouden, en omdat geen arbeidsongevallenverzekering was afgesloten.

Het feit kan moreel toegerekend worden aan derde beklaagde
; Haar nalatigheid bestaat erin dat zij geen maatregelen heeft
getroffen opdat haar aangestelden op legale wijze personeel in dienst zouden nemen
voor het onderhoud van de manege en de verzorging van de paarden en dat zij op
geen enkel ogenblik het doen en laten van haar aangestelden heeft gecontroleerd. Had
zij dit wel gedaan dan was ; wel verzekerd geweest tegen
arbeidsongevallen en was het ongeval wel aangegeven geweest.

V. De straffoemeting

De bewezen verklaarde misdrijven zijn in hoofde van elk der beklaagden de uiting
van éézelfde strafbaar opzet, zodat overeenkomstig art. 65 Sw slechts één straf dient
uitgesproken te worden.

Voor derde beklaagde is het zwaarste feit de
tenlastelegging sub II (kamerdecreet), dat gestraft wordt met een gevangenisstraf van
zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 500 € tot 25.000 €.

Voor de overige beklaagden is het zwaarste feit de tenlastelegging sub IV (arbeid
doen verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd
tot een verblijf in België van meer dan drie maanden), dat gestraft wordt met een
gevangenisstraf van één maand tot één jaar en/of met een geldboete van 6.000 € tot
30.000 €, verhoogd met 45 opdecimen en vermenigvuldigd met het aantal
buitenlandse onderdanen, zijnde vijf.

Eerste beklaagde wordt veroordeeld tot de minimum geldboete van 6.000 €
welke zoveel maal dient toegepast als er buitenlandse onderdanen betrokken zijn
geweest (vijf) en verhoogd dient te worden met 45 opdecimen, zodat de geldboete
wordt gebracht op $6.000 \text{ €} \times 5 \times 5,5 = 165.000 \text{ €}$ (of drie maanden vervangende
gevangenisstraf).

Gezien zijn beperkt strafregister (vier politionele veroordelingen) wordt hem de gunst
van het uitstel van twee derden van de geldboete verleend, hetgeen neerkomt op een
effectieve geldboete van 55.000 €. Hem wordt geen ruimer uitstel gegund omdat hij
feitelijk de baas was van de manege en zijn schuldinzicht beperkt is. Hij wordt drie
jaar op proef gesteld.

Aan tweede beklaagde wordt geen werkstraf opgelegd omdat een
werkstraf geen passende beteugeling inhoudt van de bewezen verklaarde misdrijven
welke uit geldgewin werden gepleegd en omdat tweede beklaagde de
Nederlandse taal onvoldoende machtig is om een werkstraf tot een goed einde te
brengen.

Tweede beklaagde wordt veroordeeld tot de minimum geldboete van
6.000 € welke zoveel maal dient toegepast als er buitenlandse onderdanen betrokken
zijn geweest (vijf) en verhoogd dient te worden met 45 opdecimen, zodat de
geldboete wordt gebracht op $6.000 \text{ €} \times 5 \times 5,5 = 165.000 \text{ €}$ (of drie maanden
vervangende gevangenisstraf).

Gezien haar blanco strafregister wordt haar de gunst van het uitstel van twee derden van de geldboete verleend, hetgeen neerkomt op een effectieve geldboete van 55.000 €. Haar wordt geen ruimer uitstel gegund omdat zij de dagelijkse leiding van de manege waarnam en haar schuldinzicht beperkt is. Zij wordt drie jaar op proef gesteld.

Derde beklagde wordt gelet op de aard en de ernst van de feiten veroordeeld tot een geldboete van 5.000 € verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 27.500 €.

VI. Burgerrechtelijke veroordelingen

Uit hoofde van de tenlastelegging sub II worden de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 17 bis § 8 van het kamerdecreet van 4 februari 1997, gemachtigd om de kosten, bedoeld in artikel, 15, § 1, laatste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, op de overtreders te verhalen.

Op grond van art. 35 van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden beklagden ambtshalve veroordeeld tot betaling aan de inninginstelling van de socialezekerheidsbijdragen, van de hierna opgesomde bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteressen die niet aan de Rijksdienst werden gestort.

De uitspraak over de burgerlijke belangen wordt aangehouden.

Gelet op de artikelen:

Wetboek van strafvordering art. 185, 191;

Gerechtelijk Wetboek: art. 92 § 1, 3°

Art. 1 en 8 wet van 29.6.1964, gew. wet 10.2.94;

Wet van 5 maart 1952 art. 1, gew. wet 24.12.93 art. 1; KB. 1.8.85 art. 28 en 29, gew.

KB. 24.12.93 art. 3;

KB. 28.12.1950 art. 91, 2° lid,

Wet 07.02.2003

Art. 4, 6, 7, 17 en 17 bis van het decreet van 04.02.1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, art. 4 en 12bis van het KB van 5 november 2002 (DIMONA), art. 4, 12 en 14 van de Wet van 30 april 1999

betreffende het tewerkstellen van buitenlandse werknemers, art. 21 en 35 van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, art. 49, 62 en 91 quater van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;

Strafwetboek art. 5, 38, 40, 41 bis, 65, 66;

Wet van 13 april 2005

Wet van 15.6.1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41.

OM DEZE REDENEN

De Correctionele Rechtbank, die uitspraak doet op tegenspraak.

Vult de tenlasteleggingen III tot en met VI als volgt aan;

- na de naam _____; de woorden "van 6 februari 2007 tot 8 juni 2007 en van 5 augustus 2007 tot 31 januari 2008";
- na de naam _____; de woorden "van 20 juni 2007 tot 19 mei 2008";
- na de naam _____, de woorden "van 19 februari 2008 tot 19 mei 2008";
- na de naam _____; de woorden "van 19 februari 2008 tot 19 mei 2008";
- na de naam _____; de woorden "van 20 juni 2007 tot 19 mei 2008".;

Verklaart eerste beklaagde _____ niet schuldig aan de tenlastelegging I omschreven in het bevel tot dagvaarding en spreekt hem hiervoor vrij.

Verklaart eerste beklaagde _____ schuldig aan de tenlastelegging sub II doch ontslaat hem van rechtsvervolging uit dien hoofde op grond van de strafuitsluitende verschoningsgrond van art. 5 lid 2 van het strafwetboek.

Verklaart eerste beklaagde _____ schuldig aan de tenlasteleggingen sub III A, IV A, V A en VI A (zoals aangevuld) en aan de tenlastelegging VII A en veroordeelt hem hiervoor samen tot een geldboete van ZESDUIZEND EURO (6.000 €) welke zoveel maal dient toegepast als er buitenlandse onderdanen betrokken zijn geweest (maal vijf) en verhoogd dient te worden met 45 opdecimen, zodat de geldboete wordt gebracht op HONDERDVIJFENZESTIGDUIZEND EURO (165.000 €).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald in art. 40 Sw de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Gelast ten voordele van eerste beklaagde _____ gedurende drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van twee derden (2/3den) van de geldboete.

Verklaart tweede beklaagde _____ niet schuldig aan de tenlastelegging I omschreven in het bevel tot dagvaarding en spreekt haar hiervoor vrij.

Verklaart tweede beklaagde _____ schuldig aan de tenlastelegging sub II doch ontslaat haar van rechtsvervolging uit dien hoofde op grond van de strafuitsluitende verschoningsgrond van art. 5 lid 2 van het strafwetboek.

Verklaart tweede beklaagde _____ schuldig aan de tenlasteleggingen sub III B, IV B, V B en VI B (zoals aangevuld) en aan de tenlastelegging VII B en veroordeelt haar hiervoor samen tot een geldboete van ZESDUIZEND EURO (6.000 €) welke zoveel maal dient toegepast als er buitenlandse onderdanen betrokken zijn geweest (maal vijf) en verhoogd dient te worden met 45 opdecimen, zodat de geldboete wordt gebracht op HONDERDVIJFENZESTIGDUIZEND EURO (165.000 €).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald in art. 40 Sw de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Gelast ten voordele van tweede beklaagde . gedurende drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van twee derden (2/3den) van de geldboete.

Verklaart derde beklaagde . niet schuldig aan de tenlastelegging I omschreven in het bevel tot dagvaarding en spreekt hem hiervoor vrij.

Verklaart derde beklaagde . schuldig aan de tenlasteleggingen sub II, aan de tenlasteleggingen sub III C, IV C, V C en VI C (zoals aangevuld), en aan de tenlastelegging VII C en veroordeelt haar hiervoor tot een geldboete van 5.000 € verhoogd met 45 opdecimien en alzo gebracht op 27.500 €.

Verplicht ieder der beklaagden tevens bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985- gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003 en het K.B. van 31 oktober 2005 tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimies en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan ieder der beklaagden overeenkomstig artikel 91, 2° lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11.12.2001, een vergoeding op van 25 EUR.

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, tot op heden begroot op 56,63 €.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen op grond van de tenlastelegging sub II en in toepassing van art. 17 bis § 8 van het kamerdecreet van 4 februari 1997, om de kosten, bedoeld in artikel, 15, § 1, laatste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, op de drie beklaagden te verhalen.

Veroordeelt eerste beklaagde . en tweede beklaagde op grond van art. 35 van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, ambtshalve tot betaling aan de inninginstelling van de socialezekerheidsbijdragen van een bedrag van 6.900 €.

Veroordeelt derde beklaagde l op grond van art. 35 van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, ambtshalve tot betaling aan de inninginstelling van de socialezekerheidsbijdragen van een bedrag van 45.677 €.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus gewezen en ondertekend door N. Jadoul, ondervoorzitter, rechter, voorzitter van de kamer, A.M.De Rieck, rechter en H. Bormans, rechter.

H. BORMANS

A.M. DE RIECK

N. JADOUL

Wij, P. Dello, Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Tongeren, bevestigt de onmogelijkheid in hoofde van de heer Jadoul, voorzitter van de kamer, om het vonnis uit te spreken wegens wettelijke verhindering en duidt Mevr. H. Bormans, rechter aan om hem te vervangen op het ogenblik van de uitspraak (art. 786 lid 1 en art. 782 bis, lid 2 Ger. W.)

P. Dello

Aldus uitgesproken in openbare zitting van de correctionele rechtbank te Tongeren op 3 FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ELF.

Aanwezig:

- Heidi BORMANS, rechter
- Dominique RENOTTE, substituut procureur des konings
- Karin DRIESEN, griffier

K. DRIESEN

H. BORMANS